

สรุปคำปราศรัยแสดงวิสัยทัศน์ด้านอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไอซีที

นพ. สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2547

โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ

วันนี้เป็นวันที่รัฐบาลปกครอง ICT City ที่เชียงใหม่ ในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมาได้มีการพูดถึงเรื่องนี้กันมาก ผมอยากเห็น SIPA พัฒนาคน พัฒนาอุตสาหกรรม พัฒนาเมือง ICT ผมอยากให้สำนักงานสาขาที่เชียงใหม่นี้เป็นสำนักงานเล็ก ๆ ไม่ต้องหรูหรา ผมเคยไปเยี่ยมชมที่นิวเดลี ไปดูเนสคอมซึ่งเป็นที่ยอมรับของบริษัทซอฟต์แวร์ทั้งใหญ่และเล็ก ที่ทำการของสำนักงานแห่งนั้นก็ไม่ได้ใหญ่โต ห้องประชุมสำนักงานนั่งได้เพียง 20 คน สำนักงานเองก็มีเพียง 2 ชั้น ความใหญ่โตของกิจการจึงไม่ได้อยู่ที่สถานที่แต่อยู่ที่สารัตถะของงานข้างใน หากจะเปรียบเทียบกันเวลานี้สถานศึกษาจำนวนมากของไทยมีอาคารใหญ่โตหรูหรามาก แต่ผลผลิตยังใช้ไม่ได้ เวลานี้ SIPA สาขาเชียงใหม่มีสำนักงานเป็นอาคารพาณิชย์ดูหาเดียว ผมคิดว่าการใช้เงิน 400 ล้านบาทบริหาร ICT City เชียงใหม่จากที่นี่เป็นเรื่องทำทนาย

เมื่อ 17 ธันวาคมปีที่แล้ว ท่านนายกทักษิณ ได้แสดงวิสัยทัศน์ด้านไอซีทีที่ห้องประชุมนาวิกสภาและท่านเน้นว่า การผลักดันให้ ICT เป็นเครื่องมือของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นเรื่องสำคัญ และรัฐบาลจะให้เป็นปีแห่ง ICT เพราะหลายอย่างจะเกิดขึ้นปีนี้ และจะทำให้เกิดการก้าวกระโดด

ในภาพรวมเรามียุทธศาสตร์ 5E นั่นคือ E-Commerce, E-Education, E-Industry, E-Society ซึ่งทั้งหมดจะทำให้เกิด E-Thailand ความหมายของการเป็นที่สองในอาเซียนนั้น ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นอันดับสองร่วมกับประเทศอื่น เราต้องการหายใจรดต้นคอของสิงคโปร์ให้ได้ เราต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้ทุกจังหวัดของไทยเป็นสิงคโปร์ เราต้องพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตไม่ให้ด้อยกว่าสิงคโปร์ เคยมีนักหนังสือพิมพ์ถามว่า ทำไมไม่เลือกเมืองอื่นเป็นเมือง ICT บ้าง ผมตอบว่าไม่ใช่ให้เฉพาะเมืองที่เลือกไว้เป็นเมือง ICT เราต้องการให้ทุกเมืองเป็นเมือง ICT หก ส่วนสามเมืองที่เลือกไว้จะเป็นโครงการนำร่องเพื่อเปลี่ยนวิธีทำงาน ผมคิดว่ามีหลายเรื่องที่เราจะต้องทำให้เร็วกว่าสิงคโปร์ เราจะไม่ต้องผิผดลองถูกแบบสิงคโปร์ในอดีต แต่เราจะอาศัยประสบการณ์จากหลาย ๆ แห่งมาใช้ในการทำงานของเรา

ผมคิดว่าสิ่งที่ต้องการให้เกิดในปีนี้ก็คือตัว C กับตัว I

ในด้านตัว C หรือ Communication นั้น คือการเกิดขึ้นของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งในขณะนี้ได้ส่งรายชื่อทั้ง 14 คนเข้าวุฒิสภาแล้ว เป็นการจบสิ้นภารกิจหน้าที่ของ

คณะกรรมการสรรหา จากนั้นวุฒิสภาก็จะคัดเลือกให้เหลือ 7 คน ความจริงเรามีข้อกำหนดว่า กรรมการชุดนี้ควรเกิดตั้งแต่ปี 2543 แต่ก็ยังไม่เกิด มาเกิดในปีนี้ก็เข้าไป ผู้ให้บริการต่าง ๆ เกิดไม่ได้ เพราะตามรัฐธรรมนูญแล้วจะอนุญาตได้โดยคณะกรรมการ กทช. เท่านั้น ดังนั้นการที่จะเกิดการ แข่งขันกันก็ทำได้จำกัดเฉพาะในกลุ่มผู้ที่มีอยู่เดิมเท่านั้น อย่างไรก็ตามกระทรวงไอซีทีก็ได้ผลักดันให้ มีการลดค่าบริการลงได้ เช่นตั้งแต่เดือนมกราคมนี้เป็นต้นมา ค่าโทรศัพท์ทางไกลไปอเมริกาได้ลดลง จากนาทีละ 22 บาท เหลือเพียง 9 บาทเท่านั้น

อีกธุรกิจหนึ่งก็คือ Business Process Outsourcing หรือ BPO ซึ่งก็คือการย้ายฐานธุรกิจด้าน โทรคมนาคมมายังประเทศที่กำลังพัฒนา ธุรกิจ BPO นี้ตกประมาณ 24 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ ผ่านมาบริษัทตะวันตกเขาส่งธุรกิจนี้ไปอินเดีย กับฟิลิปปินส์หมด นั่นคือไทยไม่อยู่ในสายตาของเขา หากต่อไปเรามีการเสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษ รวมทั้งทักษะการให้บริการแล้ว สามารถทำให้ ไทยได้ส่วนแบ่งนี้มาสัก 10 % ก็จะเป็นเรื่องที่ดี

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเวลานี้มีเทคโนโลยีใหม่เกิดขึ้นทางการแพทย์ แต่ก่อนนี้เวลาผู้ป่วยใน ชองห้อง แพทย์ต้องสอดกล้องเข้าไปดูโดยให้คนไข้ก้มกล้องเข้าไปซึ่งเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและลำบาก มาก นอกจากนั้นยังทำได้เฉพาะแพทย์ที่ชำนาญทางด้านนี้เท่านั้น แต่เวลานี้เขาใช้วิธีทำกล้องขนาดเล็ก ใส่วิธีในแคปซูลแล้วให้คนไข้ก้มแคปซูลเข้าไป กล้องก็จะถ่ายภาพแล้วคนไข้ก็จะถ่ายแคปซูลนี้ ออกมา จากนั้นแพทย์ก็เอาภาพที่กล้องถ่ายได้ไปขยายแล้วอ่าน เทคโนโลยีนี้จะทำให้แพทย์สามารถ ถ่ายภาพในชองห้องได้มากขึ้น แต่แพทย์ที่อ่านภาพถ่ายเป็นยังมีน้อย ดังนั้นได้ภาพมาแล้วก็อ่านไม่ทัน ก็จะเกิดอาชีพใหม่คือส่งภาพถ่ายผ่านเครือข่ายความเร็วสูงมาให้แพทย์ในประเทศอื่น ๆ อ่าน เช่นแพทย์ ในไทยพออ่านเสร็จแล้วก็ส่งผลการอ่านกลับไป วิธีนี้ก็จะทำให้แพทย์ไทยมีรายได้มากขึ้น แล้วอ่านได้ หมด ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ที่กรุงเทพฯ อยุธยา หรือมหาสารคาม

สำหรับทางด้านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงนั้น ท่านนายกบอกว่าในเกาหลีได้นั้นเขาคิดค่าบริการ เพียง 600 บาทต่อเดือน ผู้ใช้จึงมีมากถึง 11 ล้านคน แต่สำหรับประเทศไทยเรานั้นมีเพียง 20,000 กว่า คนเท่านั้น การที่จะทำให้เกิดเครือข่ายความเร็วสูงนั้น ต้องมีทั้งโครงข่าย มีผู้ให้บริการ และมีผู้ใช้ หากมีสองอย่างแรกแต่ไม่มีผู้ใช้ เครือข่ายความเร็วสูงก็เกิดไม่ได้ ดังนั้นในปี 2547 เราจะทำให้เกิด เครือข่ายความเร็วสูงให้ได้ เช่นความเร็วขนาด 256K จะเหลือ 500 บาทต่อเดือน และ 512K ก็จะเป็น 600 บาทต่อเดือน คาดว่าจะทำให้มีผู้ใช้ได้ถึง 1 ล้านคน และเมื่อมี Broadband แล้ว ก็จะเกิด อุตสาหกรรมด้าน Content ขึ้น เช่น ภาพยนตร์ และ เพลงก็จะให้บริการผ่านเครือข่ายแบบนี้ได้

ทางด้าน E-Government ก็จะนำ Smart Card มาใช้เป็นบริการ E-Service เรากำลังจัดประมูลในเดือนมีนาคมนี้ คาดว่าในเดือนเมษายนก็จะได้หนึ่งหมื่นใบแรก แล้วก็จะทยอยทำต่อไปจนครบ 12 ล้านใบ

ในด้านตัว I นั้น ทางกระทรวงกำลังจะขยายงานด้านฮาร์ดแวร์ใหม่อีกครั้ง ในการทำรอบที่แล้ว เรามุ่งไปที่คนรุ่นที่ยังไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์มาก่อน เราจึงพยายามทำราคาให้ได้เครื่องละ 10,900 บาท และไมโครซอฟท์ก็ให้ราคาซอฟต์แวร์ออฟฟิศเพียง 1,500 บาท ได้ข่าวว่าเวลานี้บริษัทไมโครซอฟท์ก็กำลังเสนอราคาขาย Windows สำหรับผู้ที่ไม่เคยใช้โดยอาศัยโมเดลแบบที่เสนอในเมืองไทย ปีนี้เราจะทำอีกแบบหนึ่งคือให้เอาเครื่องเก่ามาแลกเครื่องใหม่ ความจริงแล้วเวลานี้อัตราการใช้คอมพิวเตอร์ในภาครัฐไม่ได้ด้อยกว่าของประเทศอื่น ๆ แต่ภาคเอกชนเองกลับใช้คอมพิวเตอร์กันน้อย คือใช้มากในบริษัทใหญ่ ๆ เท่านั้น บริษัทเล็ก ๆ ยังใช้น้อยเพราะราคาเครื่องทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ยังสูงอยู่ นอกจากนั้นบางแห่งก็ใช้เครื่องรุ่นเก่ามาก ไม่ได้ปรับปรุงมาเป็นรุ่นใหม่ต่อไปจะให้เอกชนนำเครื่องรุ่นเก่าไม่เกิน 5 ปีมาเปลี่ยนเป็นเครื่องใหม่ แล้วเราก็จะนำเครื่องที่แลกมานั้นไป Refurbish ใหม่เพื่อส่งเข้าโรงเรียน ขณะนี้โรงเรียนทั้งหมดของไทยมีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงแปดหมื่นเครื่องเอง หากเราได้รับเครื่องมาสักแสนเครื่องก็จะทำให้จำนวนเครื่องในโรงเรียนของเราเพิ่มขึ้น

นอกจากนั้นสำหรับกลุ่มบริษัทเล็ก ๆ ทางSIPA เองก็ยังคงคิดที่จะให้บริการแบบใหม่ คือให้เช่าซอฟต์แวร์ไปใช้แทนการซื้อ ซึ่งเรื่องนี้จะต้องพิจารณาต่อไป

สำหรับความหมายของเมือง ICT นั้น ต้องอธิบายว่าไม่ใช่เมืองไฮเทค ไม่ใช่เป็นเมืองที่บริษัทมีอาคารหรูหรา แต่พอออกไปข้างนอกแล้วไม่ใช่ บางประเทศที่มีเมืองศูนย์กลางซอฟต์แวร์ของโลกนั้น ก็เป็นแบบนี้พอออกไปนอกบริษัทก็พบสภาพที่แตกต่างไปอีกแบบหนึ่ง แม้แต่ถนนหนทางก็ยังไม่ดี สำหรับไทยเรานั้น เราต้องการให้เกิดความเจริญทุกหย่อมหญ้า เช่นในเขตเทศบาลเองก็ต้องมี CDMA หรือแม้กระทั่ง Wireless Lan ความเร็วสูง

เวลานี้เรากำลังเจรจากันที่จะตั้ง ICT Corridor โดยจะให้บริเวณตั้งแต่อุดร ขอนแก่น หนองคาย พาดไปถึงเวียงจันทน์ และ ฮานอย เป็น ICT Corridor โดยเราจะเร่งพัฒนาดน พัฒนาการใช้ ICT เพื่อให้เกิดความเจริญอย่างทั่วถึง